MELLÉKLETTEL

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVI. évfolyam 10. szám. 1982. október. Ára: 4,50 Ft

Berci új kerékpárt kapott tegnap. Vígan biciklizett hazafelé. Útközben mérgesen rácsöngetett egy öreg bácsira, aki előtte baktatott az úton. — Olyan lassan csoszog — morogta Berci magában. Este, elalvás előtt beszélgettünk. Kértem Bercit, hogy máskor kerülje ki a bácsit, vagy szálljon le a bicikliről és várja meg, amíg átcsoszog az úton. Az öregek bizony nehezen járnak, gyengül a hallásuk, fáradtak; néha türelmetlenek is. Soksok szeretetre van szükségük, hogy vidámabbak lehessenek! Vidítsátok fel a nagyszülőket mindennap!

Leveleitekből kiderül, mennyire szeretnek benneteket, mennyit törődnek veletek:

„Macikák! Nagyon várom a leveleteket, de még a nagymamikám is! Közösen fejtjük meg a rejtvényt, és a mamikám írja le a levelet, ahogy én mondom...

BABATI DÓRA, Budapest"

„...vasárnap horgászni megyek a nagypapával.

KOVÁCS BÉCI, Budapest"

„Bárányhimlős lettem és itthon kellett maradnom. Szerencsére a nagyikám vigyázott rám.

NÉMETH KRISZTINA, Sopron"

„Még nem voltunk nagyvárosban, ezért nagymama elvitt bennünket Budapestre. Sokat emlegetjük a gyönyörű kirándulást.

DOMBROVSZKY ANDREJ és KAMILL, Kassa"

Látjátok, Réka milyen ügyesen lerajzolta a Mamát és a Papát? Próbáljátok meg ti is lerajzolni a két nagyszülőtöket! Biztosan sikerülni fog!

Mama és Papa
Rajzolta: KERTAI RÉKA:

Lássuk, kik küldték a legügyesebb rajzokat BUMMI barátomnak, a júliusi Dörmögőben hirdetett pályázatra:

Dudás Mihály, Szarvas,
Sági Péter, Budapest,
Pádár Eszter, Győr,
Begella Annamária és **Lacika**, Jobbágyi,
Ottlakón Szilvia, Kétegyháza,
Szalay Dalma, Budapest.

Veletek örülünk és gratulálunk!

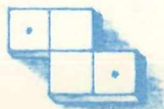
Nehéz feladatot adtunk az augusztusi Dörmögőben, de a bátrak megbirkóztak vele. A hajók zászlóinak helyes sorrendje a következő: lila, sötétkék, sárga, narancssárga, zöld, világoskék, bordó, piros. A szerencsés nyertesek: *Baracsi Mária, Bedő Tamás, Benedek Péter, Császár Andrea, Karcag Attila, Kádár András, Méth Barbara, Paksi Attila,* Budapest — *Balogh Irén,* Kesznyéten — *Czinner Erika,* Jászjákóhalma — *Dombrovszky Andrej és Kamill,* Kassa — *Fűrész László,* Farmos — *Gulyás Anita,* Törökszentmiklós — *Guti Péter és Zsolt,* Fehérvárcsurgó — *Hajós Péter,* Salgótarján — *Kiss Krisztián,* Kölesd — *Kláricz János,* Kertészsziget — *Oláh József,* Füle — *Pribeli Szilvia és Ferenc,* Vácszentlászló — *Sándor Dániel,* Eger — *Szalai Ramóna,* Sárosd — *Szatmári Tamás és Andrea,* Miskolc — *Szigeti Borika,* Szeged — *Tóth Gábor,* Vaskeresztes.

MEGSÚGOM, hogy jó lenne, ha nem dobnátok el a kiürült orvosságos dobozokat. Következő számunkban megláthatjátok, milyen ügyes játékokat lehet készíteni belőlük.

MADÁR ESZTER rajza

ILLYÉS GYULA:

VIHARBAN

Dörgött az ég, ömölt az eső,
nem szólt, csak egy madár;
ő tudta — úgy is lett — kitisztul
most már a láthatár.

Hogy fújta itt a kis fenyőfán;
hogy jön a jóidő!
Úgy fújta, mintha fényben égne
máris erdő-mező.

Úgy fújta, versenyt a viharral
a büszke, hetyke dalt,
hogy végül is leénekelte
a bőgő zivatart.

Hogy mi az érdem, ha előre
tudta: közel a fény?
Semmi. Csak az, — hogy ázott-fázott,
remegett, félt szegény!

MÓRICZ ZSIGMOND:

A nehéz kétgarasos

Balázs bácsi óraláncán egy régi négykrajcáros fityegett.

Ennek története volt. Egy este így mondta el nekünk.

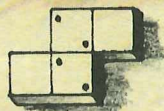
— Szegény asztalosmester volt az én édesapám. Mi, gyerekek mezítláb szaladgáltunk a porban. Nyalánkságra sosem kaptunk egy krajcárt sem.

Szerettem volna, legalább egyszer egy krajcárra szert tenni, hogy azt vehessek rajta, amit akarok.

Egyszer nagy dolog történt. Édesapám egy zsebkendő aprópénzt hozott haza. Valami munkájáért csupa négykrajcárosokkal fizették ki. Az asztalra öntötte a pénzt, és megengedte, hogy játsszam vele. Beborítottam velük az asztalt. Aztán hosszú sorba állítottam őket, majd csillagot, falut, tornyot építettem belőlük. Végre rám szólt édesapám,

STUIBER ZSUZSA rajzai

hogy söpörjem a pénzt egy zacskóba. Bele is söpörtem, de az utolsó darab a markomban maradt, onnan a zsebembe csúszott.

Egyenesen a boltba vágtattam. Ott igen sokan voltak. Gondoltam, amíg várakoznom kell, kiválasztom: mit vegyek?

Míg várakoztam, azalatt csuda történt. A négykrajcáros a markomban eleinte csak meghúzta magát — hanem aztán elkezdett roppant nehéz lenni.

Minél tovább gondolkoztam, az arcom annál jobban égett, s annál nehezebb lett a kétgarasos. Már fájt a kezem, a karom, a vállam, a hátam, a fejem, de kivált a szívem.

Végre rám került volna a sor. Már csak egy leány volt előttem. Hanem akkor aztán úgy megijedtem, hogy usgyé! Ki a boltból. Meg sem álltam hazáig.

Berontottam a szobába, odarohantam édesapámhoz, és sírva tettem tenyerébe a borzasztóan nehéz kétgarasost.

Nem tudtam egy szót se szólni, de ő kitalált mindent.

— Miért hoztad vissza? — kérdezte komolyan.

— Mert nagyon nehéz... — zokogtam.

Ekkor aztán így szólt hozzám az édesapám:

— Ez a kétgarasos a tied lesz, őrizd meg, és emlékezzél a mai napra, és jusson eszedbe, hogy milyen nehéz az ilyen kétgarasos.

— Hát fiaim — végezte beszédét Balázs bácsi —, így jutott hozzám a kétgarasos, hogy örökre nyomja a lelkemet. Megmutatta a becsületes, szorgalmas élet ösvényét, amin haladtam egész életemben.

NOVEMBER HETEDIKE ELŐTT

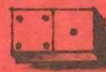

Nézd meg a képeket, és meséld el, hogy mi történik!

Az én rollerem

CSORBA PIROSKA:

Peti naplójából

Apa azt mondta, hogy nincs rollerre pénzünk,
mert Ancsának kell venni új ruhát.
Andrisnak is van rollere, Tamásnak is
és a téren minden gyereknek,
folyton rollereznek!
Persze ideadják, ha kérem,
de az nem az igazi, nem olyan enyémes.
Ha apáéknak lesz pénze,
nekem ne vegyenek ruhát,
azt csak le meg föl kell venni,
nem lehet vele rollerezni.

Addig is, míg össze nem gyűlnek a pénzek,
néztem, ahogy a többiek keringéztek
a téren.
Tamásnak piros a rollere, az Andrisé még pirosabb!
Közben föltettem a járdaszegélyre a bal lábamat
és a jobbal jól meghajtottam magam,
úgy rollereztem.
Csudajó volt, csudajó!
És amikor hátranéztem
ott állt a járdarollerem mögött
a térről minden gyerek.
— Szálljatok föl! — szóltam
— úgyis nagy nekem.
— Mekkora rollered van! — ámultak
s egy perc múlva összefogódzva
mindenki ott száguldott
az én rolleremen.

Az este nálunk

Anya meggyújtja a lámpát,
hogy kint sötét legyen,
nálunk így kezdődik az este.
Apa Picurkát fürdeti,
anya vacsorát főz,
de néha cserélnek.
Mi Ancsával megterítjük az asztalt.
Vacsoránál megbeszéljük egymást,
az nagyon jó,
rengeteget nevetünk.
Nálunk illik beszélgetni
a vacsoránál.

Kedves Dörmögő Dömötör!

Születésnapodon mi is minden jót kívánunk, és ezt a szép rajzot küldjük ajándékba. A kalapos ember te vagy Dömötör, a fehér ruhás lány a pozsonyi Kis Építőt jelképezi. Reméljük, ezután is kéz a kézben járunk majd, azon az úton, amelyen a szépség, a jóság és a békesség tart velünk.

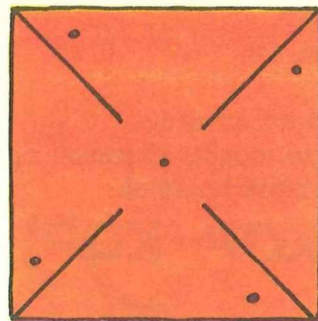
Szeretettel köszönt a

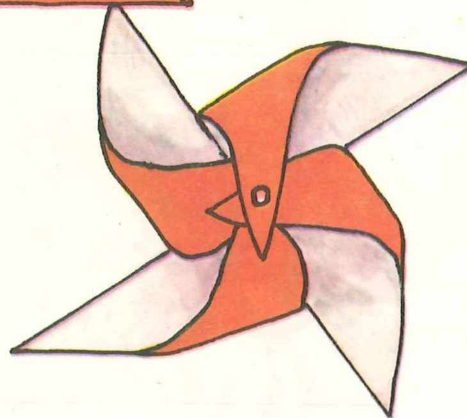
KIS ÉPÍTŐ

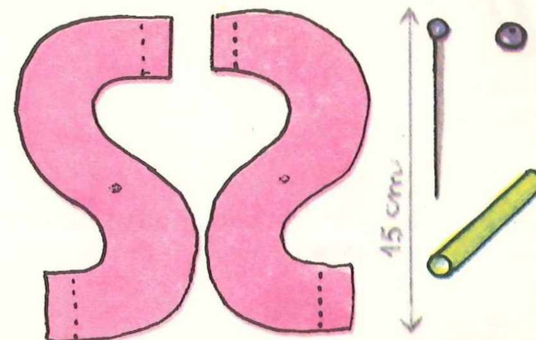
szerkesztősége

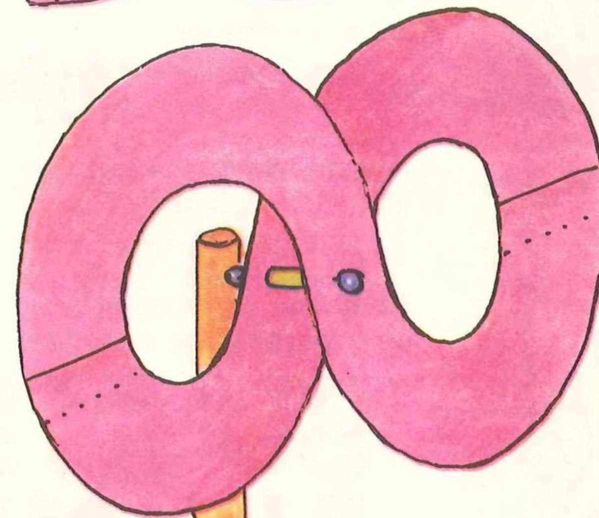

KÉSZÍTS FORGÓT!

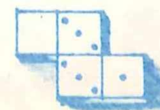
SÓTI KLÁRA rajza

Ha enyhe szellő fúj, máris vidáman forog; akár az ablakból is kikandikálhat, ha hosszabb pálcára tűzik! Ha szaladsz vele, még szélcsendben is pörögni kezd!

Vágj be a négy sarkánál egy négyzet alakú színes papírt, rajzunk szerint, majd minden második fülecskét hajts a négyzet közepére. Ezután szúrd át őket gombostűvel, és kérj meg egy felnőttet, hogy tűzze a forgó így elkészített fejét egy hurkapálcához. Ha lehet, használj színes fejű gombostűt; ha nincs ilyen, tegyél egy kis gyöngyöt a gombostű feje alá, meg a forgó hátoldalához is. Így könnyebben forog!

Érdekes, újfajta forgó készíthető két összeragasztott papírkígyóból is. A közepüket lyukaszd át, és szívószálból vágj távolságtartót közéjük. A kis gyöngyök itt is jó szolgálatot tehetnek.

V. I.

KI KOPOG?

Volt egyszer egy ajtó.
A kisegér így kopogtatott be rajta:
KOP – KOP – KOP!

A szomszédbácsi így:

KOP-KOP-KOP!

A mi szomszédunkat Varga Józsi bácsinak hívják, a feleségét pedig Nusi néninek.

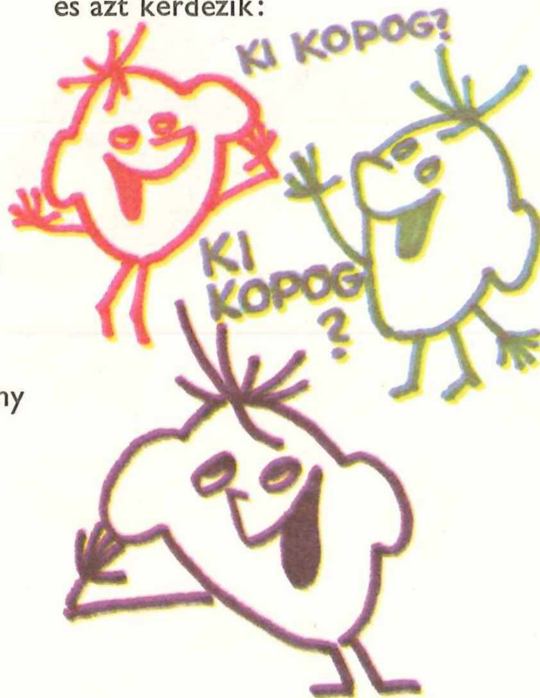
Az elefánt, vagy a nyugdíjas gőzmozdony így kopogtatott be az ajtón:

BUMM!
BUMM!
BUMM!

Én jól ismerem ezt az ajtót.
E mögött az ajtó mögött játszanak a gyerekek.
Néha bekopogtatok hozzájuk:

KOP-KOP-KOP!

A gyerekek egy kicsit abbahagyják a játékot, és azt kérdezik:

— Jóbarát! — felelem. Ők megismerik a hangomat, és beengednek.

Amikor életünkben először találkoztunk, akkor is azt kérdezték, hogy:

KI KOPOG?

Erre ÉN megmondtam a nevemet:
— Döbrentey Ildikó!

Ők tovább faggattak:
— Felnőtt vagy, vagy gyerek?
— Felnőtt.
— Milyen színű a hajad?
— Szőke.
— És a szemed?
— Kék.
— Mosolygós vagy, vagy szigorú?
— Mosolygós.
— Alacsony vagy, vagy magas?

MAGAS

— Van szemüveged?
— Van. Akkor használom, amikor dolgozom.
— Mit dolgozol?
— Nektek írok és rajzolok meséket meg játékokat.
— És miért jöttél hozzánk?
— Játszani. Bemehetek?
— Igen!
És beengedtek.

Képzeljétek, mit találtam az ajtó mögött: egy teljesen üres szobát!

Sehol egy bútor, sehol egy játék, sehol egy könyv. Egyetlen nagy szőnyeg a földön — ezen játszott a sok gyerek.

Ez a szoba: a szőnyeg-óvoda. Itt minden csoda, minden varázslat megtörténhet, ugyanúgy, mint a mesében.

A szőnyeg-óvoda varázslója: Levente Péter.

Ő is felnőtt.
Rövid, barna haja van,
apró, barna szeme,
és szemüvege.
Mosolygós a szája.
A szája körül szakállt és
bajuszt visel.

Ő is **MAGAS**

Ő is szeret játszani. Most éppen azt játssza, hogy madár.
De csigabiga is tud lenni,
vagy
jegenyefa, vagy űrhajó.
Ami éppen eszébe jut.
Tud az állatok,
a növények és a tárgyak
nyelvén: neki minden
és mindenki válaszol.
Talán már te is
beszélgettél vele.

A szőnyeg-óvodában azért nincsenek tárgyak, hogy mindig azt játszhassuk, amit akarunk. Mindig oda utazhassunk, ahová kedvünk tartja.

Velünk játszhatsz, velünk utazhatsz te is! Hétfő délelőttönként a Kossuth rádió

KI KOPOG?

műsora neked is szól!

Megismerted az ajtót, a szőnyeg-óvodát, Pétert és engem.

Na és **TE** ki vagy?

Nézz a tükörbe!

Mit látsz?

Rajzold le magadat!

De ne rajzoljál sem szebbet, sem kedvesebbet, sem nagyobbat, sem kisebbet, sem kövérebbet, sem soványabbat — csak azt, amit látsz! — És amit gondolsz magadról.

Küldd el a rajzot a Dörmögő szerkesztőségébe. Szeretnélek megismerni.

Tudod azt, hogy az egész világon nincs még egy pontosan ugyanolyan ember, mint te?

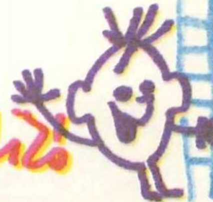
Hiába hívnak valakit ugyanúgy, mint téged; hiába van ugyanolyan piros szandálja! Hiába van egy ugyanolyan ikertestvéred, mint te vagy — (te) mégis más vagy!

Minden emberből csak egy van. Belőled is. Örülök, hogy megismerhetlek!

A legközelebbi találkozásunkkor, decemberben, elviszlek ahhoz az ajtóhoz, amiről ma meséltem neked.

Viszontlátásra!

Dörmögő Tündér (signature)

Biztosan gondoltál már arra, hogy jó lenne néha meglesni, mivel foglalkoznak a szüleid napközben, amikor nincsenek veled; jó lenne felfedezni, hogy mi mindent tudnak, amit még nem mondhattak el neked; tapasztalni, hogy mit tesznek más emberekért!

A többi gyerek szülei meg éppen azért érdekesek, mert egészen más munkájuk van, mint a tieidnek.

Dörmögő elindult „leselkedőbe", és bekéredzkedett a Nádas családhoz, hogy megnézze, mivel foglalkoznak a Nádas szülők.

A MI SZÜLEINK JÁTÉKTERVEZŐK

A szerencsés gyerekek, akik ezt elmondhatják magukról, Nádas Anna és Gergely. Édesanyjuknak, Antoni Rozáliának bábuival a legtöbb játékbolt kirakatában találkozhattál már. Édesapjuk, Nádas László játszótéri kutak, hinták, mászókák — többek között a népszerű városligeti „sün" — tervezője.

Dörmögő arra volt kíváncsi, hogyan készülnek az új játékok, és hogy miben áll a Nádas gyerekek szerencséje. Több, szebb játékuk van-e, mint más gyerekeknek?

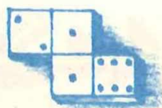
A műterem, ahol a Nádas szülők dolgoznak, valóságos csodaország. A padlón kormányozható faautók, a polcokon játszótéri játékok kicsinyített másai, a szivárvány minden színében tündöklő filcdarabok, gyöngyök, korongok (ezekből készülnek a különféle állatok, bábok), a műterem előtti kis kertben pedig a mostanában tervezett hosszú testű, villogó szemű kutyák, macskák „nyújtózkodnak". Annának és Gergelynek szabad bejárása van ide; mindenhez hozzányúlhatnak, néhány veszélyes gép kivételével. És persze jönnek a barátok, az ismerős gyerekek is: ünnepek előtt viszik az ötleteket (ki mit ajándékozzon), máskor meg hozzák a sérült játékokat egy kis elsősegélyre.

Egy dobozban, nagy halom kesztyűbáb tetején vörös orrú boszorkány hever. Rozi mama észreveszi, hogy megakadt rajta a szemünk, és a kezére húzza a bábot. — Éppen itt a terve is! — mutatja. — Előbb megfestettem papírra, aztán megvarrtam! Ilyen lett!

Kérdésünkre, hogy mi volt a gyerekek első, legkedvesebb játéka, restelkedve kerítik elő az agyonszeretett, anyukavarrta, régesrégi, bohócot: Eperkét.

Bekukkantottunk a gyerekek szobájába is, és elárulhatjuk, hogy semmivel sem találtunk benne több vagy különlegesebb játékot, mint bármelyik más gyerek szobájában. Csupán a filctollak gyülekeztek ott szokatlanul nagy halomban... csupán a falon díszeleg egy remek elefánt, amelyet Gergely festett

oda ... csupán a lakkozott padlóra ragasztott fehér papírjelek sora mutatja, hogy ott időnként repülőtéri felszállópálya működik... csupán az látszik a szobán, hogy ott a gyerekeknek sok mindent *szabad* csinálni, hogy jól érzik magukat benne.

Ha azokat a játékokat, amelyeket a Nádas szülők életükben elkészítettek egy helyre hordanák, egy nagy házat is megtöltenének. Még a legeslegszebbek is alig fértek el a budapesti Fényes Adolf teremben rendezett kiállításon. Aki néhány hete arra járt, láthatta őket. *Feljegyezte: KUN MAGDA*

Mit kell cserélni, pótolni?

SZÁVAY EDIT rajza

Nézd meg Petiék új fürdőszobáját! Minden berendezés működik benne, de még nem lehet használni. Mit gondolsz, miért? Mi minden hiányzik belőle? Segíts Petiéknek, rajzolj be a fürdőszobába mindent, amire a tisztálkodáshoz szükségük lehet! Olyan tárgyakat rajzoltál, amelyek idővel elfogynak vagy bepiszkolódnak; pótolni, cserélni kell őket.

Nálatok ki gondoskodik ezekről a dolgokról? Keress a ti lakásotokban, házatokban olyan más tárgyakat, amelyeket gyakran kell cserélni, pótolni! Rajzold őket egy képbe, és küldd el rajzodat Dörmögő Dömötörnek! *K. M.*

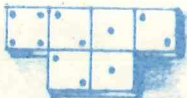
Kedves Gyerekek!

Bercire alaposan ráijesztett tegnap egy nagy kutya. Szegény testvérkémnek sokáig remegett a lába, de amikor lerajzoltam neki, hogyan szaladt végig ijedtében az úton, óriásit kacagott. Már nem is tűnt olyan ijesztőnek az esemény. Azzal vigasztaltam, hogy másokkal is előfordul ilyesmi. Veletek is előfordult már, hogy nagyon féltetek, vagy megijedtetek valamitől? Rajzoljátok le Bercinek, hogy mi volt az! Várjuk a rajzokat! Dörmögő kiállítást tervez a legérdekesebbekből.

Marci

SOMORJAI ÉVA rajza

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők, kedves Felnőttek!

Most főleg azokhoz a szülőkhöz szólunk, akiknek 4—5 éves gyermeke még nem beszél tisztán, azaz bizonyos hangokat nem tud megfelelően kiejteni.

Hogy a későbbi beszédhibát megelőzzük, már az egészen kicsi gyermekhez sem szabad a felnőttnek gügyögnie. Kedvesen, de mindig érthetően, tisztán és jól tagoltan kell szólnia hozzá, mert a gyerek azt tanulja meg, amit hall, és úgy, ahogyan hallja.

Ötéves kor előtt még lehet életkori sajátosság a hibás beszéd, de azon túl már szakembernek kell foglalkozni vele. Nagyon fontos erre figyelni, mert a beszédhiba nehezíti az iskolai beilleszkedést, a tanulást, többek között a helyesírás megtanulását is.

A leggyakoribb beszédhibák egyike a hibásan mondott **r.** Ennek a hangnak a kiejtése alakul ki a legnehezebben és a legkésőbb. A szülő sokat segíthet gyermekének, hiszen türelemmel és egy kis játékkal sikerülhet kialakítani az **r** hang helyes kiejtését. Mindenesetre érdemes megpróbálnia.

A **r** hangot többféleképpen ejthetik rosszul: raccsolva v-vel, j-vel vagy l-lel: répa helyett vépa, jépa vagy lépa. Semmiképpen ne mondassák az így beszélő gyerekkel a sok r hangot tartalmazó mondókákat, mert azzal még jobban rögzítik a hibás kiejtést.

A **r** *helyes kiejtése a nyelv hegyének pergetésével jön létre, a felső fogsor mögött, fent a szájpadláson. A hang képzésének előkészítésére először a gyerek hallási figyelmét kell felkelteni.*

Ismerje fel, hallja meg az **r** hangot, hogy meg tudja különböztetni a l-től, j-től, amivel ő a **r**-t helyettesíti. Kérdezgessék, mondják: Mit csinál az autó, amikor gyorsan megy? Milyen hangot ad a motorja? Csak úgy berreg! Az egyik azt mondja: **brrr**! A másik: **drrr**! A harmadik **trrr**! Berregtessük együtt a kisautókat! Versenyezhet is mind a három: melyik tudja jobban.

Használjon a felnőtt olyan hangutánzó szavakat, amelyekben berreg, pörög a **r** hang. Például ha túl hideg a víz: **Brr**, de hideg! vagy: hogyan brummog a medve? **Brrr**umbrrum! Leesett valami? Du**rr**, de nagyot szólt!

Mondogassanak neki **r** hangot tartalmazó szavakat. Például: ta**r**ka, t**r**ombita, fo**rr**ó, sí**r**-**r**í, fod**r**os, gö**r**be. Kérdezzék meg tőle: — Hol hallod a **r**-t, a szó elején, a szó közben vagy a végén? Figyeld csak! (és jól nyomják meg a **r**-t) Itt a közepén: pö**r**ög, gyo**r**san.

Itt a végén: hamar. Itt is a végén: fúr. Itt megint a közepén: farag. Itt most az elején: rág. Itt ismét a közepén: forró. Mégegyszer közepén: bokréta. Most meg a végén van a r: csokor.

Gyakoroltassák sokszor a r hang felismerését, több héten keresztül! A következő gyakorlatokat ajánljuk:

Keressenek együtt otthon és az utcán olyan tárgyakat, amelyeknek a nevében r hang van. Például: kardigán, rizs, szekrény, virág, kirakat, kerítés, járda, zebra stb. Hol bujkál bennük az r ?

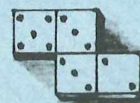
Formáljon a mama trombitát a kezéből és trombitálgasson — tutú-tutú. Utána a gyerek is. Azután mondja és mutassa meg a gyereknek, hogy hogyan keletkezik a t hang: a nyelve hegyét szorítsa a felső fogai mögött a szájpadlása elejéhez és nagy levegővétellel, lazán, kicsit nyitott szájjal adjon hangot. A gyerek figyelje a nyelv mozgását, és próbálja utánozni. Pattanjon az a t! Azután gyúrjanak gombóccá egy kis papírt, a gyerek tegye a tenyerére, vigye közel a szájához, és az előbbi módon kimondott t hanggal röpítse le tenyeréről a papírgombócot.

Most a legnehezebb lépés következik. A t hang képzésének helyén próbálja meg a gyerek pergetni a nyelvét; — trrr —, ahogyan a trombita szó kezdődik. Ha sikerül a nyelv hegyének megperdítése, többszöri próbálkozás után beugorhat az első, igazi, tiszta r hang! Lehet, hogy utána még sokszor eltéveszti majd, de türelmesen, újra és újra meg kell próbálni.

Végül egy játék. Vágjanak ki kartonpapírból 24 egyforma lapocskát, és másoljanak mindegyikre egyet a rajzunkon látható tárgyakból. Csoportosítsa a gyerek a lapocskákat aszerint, hogy a szó elején, a végén vagy szó közben találja-e az r hangot. Rajzolhat a gyerek egyedül is hasonlókat, és versenyezhet pajtásaival: melyikük tud többet? Jó játékot, és szép, tiszta r hangokat, szép magyar beszédet kívánunk!

R. K.

SOMORJAI ÉVA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK SZALONNÁT SÜTNEK

— Süssünk, süssünk szalonnát!
Dörmi apó, várunk rád,
mondd nekünk:
mit tegyünk,
hogy estére illatozva
sültszalonna
koszorúzza
kenyerünk?

— Az az első dolgotok:
nagy köveket hozzatok!
Kőből épül körpalánk:
nem szalad így szét a láng.
Gondunk legyen tüzelőre!
Kevés szalma, sok-sok rőzse,
ráadásul egy nyaláb
lombjavesztett száraz ág.

Ropog a tűz, lángja nagy...
Várjunk, amíg lelohad!
Mikor már csak parázs marad,
elővesszük a nyársakat.

SZÁVAY EDIT rajza

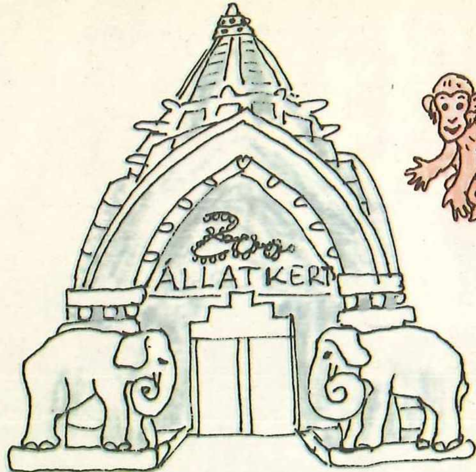

Nyársra kerül bevagdalva
a szalonna és a hagyma,
s amíg pirul, bocsainknak
orrlikába száll az illat.

Jó az esti tűz körül,
ha a család együtt ül.
Dalolgatnak, beszélgetnek
s néha élvezik a csendet.

Erdőszélen furcsa árnyak
közelednek, meg-megállnak...
A Róka az s a Menyét.
— Gyertek, komák, közelébb!

Jól mulat a társaság már
pislákoló tűzvilágnál.
Ámul-bámul, sóhajt a hold,
mikor a domb mögül felkel:
— De szívesen szalonnáznék
a Dörmögő-gyerekekkel!

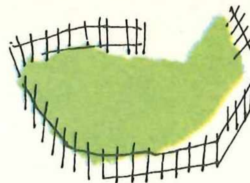

teve

kenguru

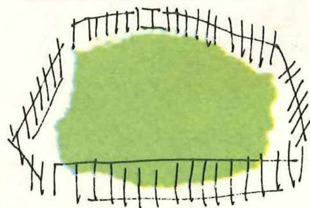
SÓTI KLÁRA rajza

medve

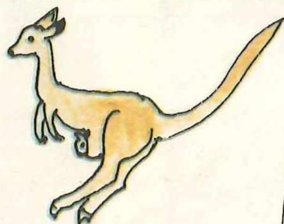
majom

elefánt

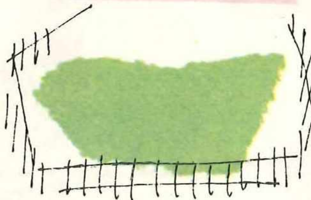

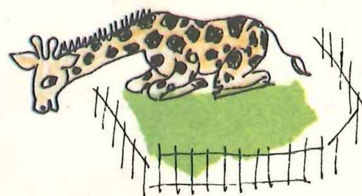

oroszlán

őzike

víziló

zsiráf

ÁLLATKERT *JÁTÉK ELSŐ OSZTÁLYOSOKNAK*

Játsszuk azt, hogy te vagy az állatok gondozója! Reggel, mielőtt megérkeznek a látogatók, elrendezed az állatokat; ellenőrzöd a feliratokat, pótlod a hiányzó táblákat.

Vezesd az újonnan érkezett állatokat a ketrecükbe! Rajzold meg ceruzavonallal az utat, merre menjenek! Néhány állat ketrecéről leesett a névtábla. Vágd le az oldalt látható három feliratot, keresd meg a helyüket, és ragaszd oda mindegyiket! Olvasd el valamennyi feliratot úgy, hogy a képeket letakarod! Minden rendben van? Akkor jöhetnek a látogatók! *S. T. K.*

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi de. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.
82.0716 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

A szerkesztőség belső munkatársai:
olvasószerkesztő: Kun Magda,
képszerkesztő: Kovács Endre,